

Kahhar

– Feyza Can · 21 Kasım 2012

merhaba insan

size ağrıdan yazıyorum

sancıdan,çaresizlikten,yetimlikten,
tozdan dumandan
ölmüş babadan,ağlayan anneden
kayıp parklardan,barut kokusundan yazıyorum

ellerim kan kokar
her sabah çöpe atarım gülmelerimi
annemin kucağı titreyen toprak
ölüm siyahı şehrim
ve
derin bir sessizlikte kardeşlerim

yarın ölmüşüm
bugün yaşamadan
gözlerimde iki taş parçası dünya
seyirlik bir film gibi bakıyorlar alnıma

çehrem doğuştan kırmızı
ellerim hala kolumdayken kaldırıyorum semâya
Yâ Kahhar

eğreti duruyor heyecanlarım
gündüzlerini kaybetmiş bu kentte
bomba sesiyle dönerim oyunlarımdan evime

çocuklarınızın yüzüne iyi bakın
ve onları ağlatmayın

ölmezsem yine yazarım
çünkü ölüyor burda her insan her sevinç ve her çocuk

hořcakil insan...